

27th March 1969]

A.—The particulars of subscriptions received district wise in respect of the Madras State Electricity Board Loan, 1980 (Second series) floated in October 1968 are as follows :—

	RS.
Chingleput district	1,22,400
Coimbatore district	51,71,500
Dharmapuri district	11,100
Kanyakumari district	21,000
Madurai district	5,53,600
Nilgiris district	32,500
North Arcot district	1,03,100
Ramanathapuram district	88,200
Salem district	21,34,400
South Arcot district	89,100
Thanjavur district	38,300
Tiruchirappalli district	21,45,200
Tirunelveli district	21,48,000
Total	1,26,58,400

Besides, a sum of Rs. 92,66,000, Rs.2,05,000 and Rs. 2,18,70,600 have been collected at Bombay, Calcutta and Madras City respectively totalling Rs. 4,40,00,000.

பாண்டியாறு-புன்னப்பழா மின்சார திட்டம்

30 கே.—திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நீலகிரி மாவட்டம் பாண்டியாறு-புன்னப்பழா மின்சார திட்டத் திற்கு மத்திய அரசு அனுமதி அளித்துவிட்டதா?

(இ) இதற்கு எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவாகும்?

(உ) இதிலிருந்து எவ்வளவு கிலோவாட் மின்சாரம் கிடைக்கும்?

A.—

(a) Yes.

(b) Rs. 1,525 lakhs.

(c) 1,00,000 KW.

II—DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1968-69—cont.

4-3
p.m.

MR. CHAIRMAN: We shall now take up the next item on the agenda, namely, the discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1968-69.

திரு. எஸ். ஜெயராம் ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, இந்தத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முன் வந்துள்ளேன். சென்ற மாதம் நம்முடைய மாநில வரவு செலவுத்

[27th March 1969

திட்டத்தின் பேரில் பேச்சுகையில் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும்போது, நம் மாநிலத்தில் உள்ள வறட்சியைப் பற்றியும், நிலைமை மிக வருந்தத் தக்க நிலையில் இருந்தது என்பதைப் பற்றியும், என்னுடைய பிராந்தியக் கஷ்டநஷ்டங்களைப் பற்றியும் சொன்னேன். இந்த மாதம் கடைசிக்குள் ஏதாவது கோடை மழை பெய்யாதா, நிவாரணம் ஏற்படுமா என்று பார்த்தால், ஒவ்வொரு நாளும் தமிழ்நாட்டிலே—சொல்லப்போனால் இந்தியாவின் தென் பகுதியிலே—எங்குமே மழை பெய்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமை எவ்வளவு நாள் நீடிக்குமோ என்ற சூழ்நிலையில், நம் முடைய தமிழக அரசு எதிர்காலத்தில் தன்னுடைய மக்களைக் காப்பாற்றும் முறையில் என்ன மாதிரி இதைச் சமாளிக்கப் போகிறார்கள் என்ற கவலை தான் என்னுடைய மனதில் தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் மக்களைக் காப்பாற்றுகின்ற முறையில் ஒவ்வொரு துறையிலும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குப் போதுமான அளவு ஏதோ வசதிகள் செய்து, நல்ல முறையில் அதை அபிவிருத்தி செய்ய, அவர்களுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுப்பதற்கு, வசதிகளை அதிகரித்து ஒவ்வொரு துறையிலும் ஏற்பாடு செய்ய அந்தந்த துறையில் முயற்சி செய்கிறார்கள், துணை மானியக் கோரிக்கையில் இதை வரவேற்கிறேன்.

அதே சமயத்தில்—நான் முன்பு சொல்வதுண்டு—ஒரு பெரியார் ஒருவர் சொன்னார் “அதிகக் கஷ்ட காலத்தில் பொது மக்களிடத்தில் பணம் வாங்கிக் காரியம் செய்ய வேண்டியது தான், ஆனால் கணக்கும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்” என்று சொன்னார். பொது மக்களிடத்தில் ரூபாய் வசூல் செய்யவேண்டியது தான். ஆனால் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பொது மக்களிடத்தில் வாங்கிய ரூபாயை நல்ல முறையில் செலவழிக்க வேண்டும். அதற்கு நல்ல முறையில் கண்காணிப்பு வேண்டும் என்பதைப் பற்றி அழுத்தந் திருத்தமாக சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு தடவை இந்த மன்றத்தில் கணம் ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : எந்தப் பெரியார் எந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சியில் இந்த வார்த்தைகளை சொன்னார் என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : பெரியார் என்றால் ஈ. வெ. ராம சாமி பெரியார் அல்ல. 2 வார்த்தை சொன்னார் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : 2 வார்த்தை சொல்கிறார் என்றால் அது அவராகத் தான் இருக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : பொதுமக்கள் நிதி கண்காணிப்புடன் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நானும் நண்பர் ஆர். கிருஷ்ண சாமி நாயுடு அவர்களும் ஒரு தடவை Panchayat Union Consultative Committee-ல் இருக்கும்போது, சில தவறுகள் நடக்கின்றன என்று சுட்டிக் காட்டும்போது, “பெரிய கல்யாணங்களில் சில தவறுகள் நடக்கும் அதைப் பிரதானம் பண்ணக்கூடாது” என்று சொன்னார். அந்த நோக்கத்தில் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கக் கூடாது என்று சொன்னார். இந்த மன்றத்திலும் மற்ற இடங்களிலும், மத்திய அரசு ரூ. 3,500 கோடி போட்டுப் பெரிய தொழில்கள் 85 ஆரம்பித்து 35 பெரும் தொழில்கள் நஷ்டமாதி, சிறு தொழில்கள் நஷ்டமில்லை, என்று நஷ்டக் கணக்கு காட்டியிருக்கிறார்கள் என்றும் அந்த நஷ்டத்திலும் நமக்கு பணம் ஒதுக்கும்போது, அதற்கு ஏற்ப Proportionate cut ஆக நமக்கு நஷ்டம் வருகிறது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. அதே மாதிரி நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. ஏ. எஸ். முதலியார் அவர்களும் அங்கே இருக்கின்ற ஒவ்வொரு செக்ரடேரியட்டிலும் என்ன என்ன முறையில் Administrative

27th March 1969]

Charges நிர்வாகச் செலவுகள் எவ்வளவு விரிவு அடைந்துள்ளது என்பது பற்றியும், கோடிக்கணக்கில் எப்படிப் பணம் விரயமாகின்றது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நம் மாநிலத்திலும் சென்ற முறை சொன்னது போல் **Administrative Charges** குறைக்க ஏதாவது வழிவகை இருக்கிறதா என்பதைத் தீவிரமாக ஆராய வேண்டும்.

அபிவிருத்தி திட்டங்கள் போடும்போது ஏற்கனவே இருந்த டிபார்ட்மெண்டுகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக “ரெவின்யூ போர்டு”. அதையே **Obsolote body** என்று நினைக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பொதுத் துறையில் செலவினங்கள் அதிகரிக்கும்போது பழைய துறைகள் இருக்க வேண்டுமா, எது அத்தியாவசியம், என்பதை ஆராய வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த மாதிரி முறையில் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். இப்போது பொறுப்பேற்று இருக்கும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் கண்காணிப்புடன் இருக்க வேண்டும் என்ற என் தாழ்மையான விண்ணப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக பல துறைகள் “**Agro Industries Corporation**” ஏற்படுத்த நினைத்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் அவசியமான விஷயம். இப்போது விவசாயத் துறையில் ஏராளமான கவனம் செலுத்தும்போது இந்த விவசாய “**டிராக்டர்கள் (Tractors Drilling Machine)**” காரியங்களுக்கும் இங்கே ஒரு கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தி செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். நான் என் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இப்போது மதுரையில் ஒருவர் அமெரிக்காவிலிருந்து “**Drilling Machine**” கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார். அதனால் வரும் லாபத்தை மத சார்பான காரியங்களுக்கு பயன்படுத்துகிறார். அந்த மாதிரியான **Drilling Machine** சர்க்காரில் இல்லை என்கிறார்கள். அது 6 மணி நேரத்தில் 150—200 அடி போடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். சாதாரணமாக வெட்டின கிணற்றில் ஒன்றுமுக்கால் அல்லது இரண்டு அங்குலம் போடலாம். இந்த மாதிரி மேலே இருந்து போட்டால் நான்கு அங்குலம் போடலாம் என்று சொன்னார்கள். என் நண்பர் ஒருவர் ரூபாய் 400 அட்வான்ஸ் கட்டி இப்போது கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். நம் “**Land Mortgage Banks**” ஏராளமான ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி கிணறு வெட்டி அதை பிரயோசனப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“**Power Drilling**” இருக்கிறது என்று எலக்கு தெரியும். அது 4-40 மிகவும் effective. p.m.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்போது நமது அரசாங்க சார்பில் இரண்டு “**Drill down the hill rotary Machines**” ரூபாய் 23½ லட்சம் செலவில் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தெரியும். அடுத்து இரண்டு பாலம் கட்ட முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். விருதுநகர் ரயில்வே ஸ்டேஷன் பக்கம் அருப்புக்கோட்டை ரோடில் ‘**Overbridge**’ கட்ட வேண்டியது அவசியம். எந்த நேரம் பார்த்தாலும்—மந்திரிகள் ஒரு ‘function’க்கு போகவேண்டுமானால் கிழக்குப் பக்கம் போகத் தடை ஏற்படுகிறது. இதை முக்கியமாகக் கருதி நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்கார் அல்லது இரயில்வே போர்ட் இவற்றுடன் கலந்து பேசி எந்த வகையிலும் ஒரு முடிவு கட்டி இதற்காக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைப் பண்ணை சம்பந்தமாகப் பேசினார்கள். எனக்கு தெரிந்த வரையில் ஓசூர் தவிர மற்ற பண்ணைகள் அவ்வளவு நல்ல முறையில் லாபகரமாக இல்லை. மாடு, பசு உற்பத்தி பண்ணை தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு ரூபாய் 500 செலவாகிறது, “**Production Cost**” அதற்கு ரூபாய் 1,500 “**Average Cost**” என்று கேள்விப்படுகிறேன். அது நல்ல திறமையாக இல்லை.

[27th March 1969

அதிலே எவ்வளவு தூரம் திறமையாக இல்லை என்பது தெரியும். நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போது லாபமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது மட்டுமல்ல 1965-66-லே கூட அப்படித் தான் இருந்தன.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : பள்ளத்தூர் போன்ற இடங்களிலே உள்ள நிலைமையைச் சொன்னேனே தவிர, அந்த அடிப்படையை வைத்து சொன்னேனே தவிர குறை சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. மருத்துவத் துறை சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எல்லா இடத்திலும் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. மற்ற துறைகளில் வேலை இல்லாத நிலை இருக்கலாம். தான்ஜினியர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நர்ஸ்கள் சம்பந்தமாக அநுபவ பூர்வமாக உள்ள உண்மை, அவர்களுக்கு டிரெயினிங் முடிந்த பிறகும் பல காலம் வேலை கிடைப்பதில்லை. வேலை இல்லாமல் அவர்கள் திண்டாடக் கூடிய நிலைமை தான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை இல்லாததனால் பிரைவேட் டாக்டர்களிடம் வேலைக்குப்போக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த 'Position' இந்த 'Anomalies' போக்கப்பட வேண்டும். எந்த விதமான தொழில் வாய்ப்பும் இல்லாத நிலையில் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி ஒன்றுக்குப் போக வேண்டிய நிலை உள்ளது. இப்படி அவர்களுக்கு உடனடி பாக வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வழி செய்ய முடியவில்லை என்றால், நர்ஸ் டிரெயினிங்கையாவது நிறுத்தி விடவேண்டும். ஏற்கனவே டிரெயினிங் பெற்றவர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெறுகிற வரையில், மேலும் பலருக்கு டிரெயினிங் கொடுக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனவே இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்கு விமோசனம் செய்ய வேண்டுமென்று அம்மையார் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வி சம்பந்தமாக கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுமோ விருக்க ஆசைப்படுகிறேன். கல்விக்காக $\frac{1}{2}$ பங்கு செலவு செய்ய வேண்டும். இருதுநகர் பள்ளிக் கூடத்தில் அவர்கள் "நாங்கள் தேர்வு எழுதினோம். மாட்டோம் அப்படியே ஆட்டோமேட்டிக்காக (automatic) பிரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட போக்குகளை மாற்ற கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக இந்த விஷயத்திலே ஒரு ஒழுங்கு முறையைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பொரேஷன் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பொரேஷனைப் பற்றி ஒரு 'interpellation'-க்கு மாராஜி தேசாய் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். 80 மில்களிலே ஒரு சில மில்களை எடுத்து நடத்த இருப்பதாக. இன்னும் 12, 13 மில்களை எடுத்து நடத்த முடியும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். இவைகளை எடுத்து நடத்துவதற்கு முன்னால் "sick" மில்களை எடுத்து நடத்தினால் லாபகரமாக நடத்த முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இவற்றை எடுத்து நடத்த வேண்டியது தான். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. இவற்றை எடுத்து நடத்தும்போது அவர்கள் ருத்தைக் கேட்டு விட்டு பிறகு "sick" மில்களை ஏற்று நடத்துவது பற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : Expert body அவர்கள் அறிக்கை வைத்த பிறகு மில்களை எடுத்து நடத்தலாம் என்று சொல்வது கனம் மறுப்பினர் அவர்களின் கருத்தா அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியின் கருத்தா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

27th March 1969]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : இது என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்துத் தான். நான் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் இந்த மில்களை எடுத்து நடத்தும் விஷயத்தில் நாம் ஒரு திட்ட வட்டமான முடிவிற்கு வந்தாக வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அந்த மில்கள் நடக்குமா, நடக்காதா என்று தெரிந்து கொள்ளாமல் எத்தனை நாட்களுக்குப் பணம் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்க முடியும்? இந்தப் பிரச்சனை திரிசங்கு சொர்க்கமாகவே இருக்கிறது.

மத்திய அரசு “Tax” போட்டது பற்றி சபையிலும் மறுப்புத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அரசு நிலையிலும் மறுப்புத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மறுப்பை அவர்கள் கவனிக்கலாம், கவனிக்காமலும் இருக்கலாம். ஒரு சிறு விஷயத்தை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கிராமங்களிலே “Wealth Tax” போட்டார்கள். கிராமத்திலே வீடு கட்டுகிறார்கள். அங்கு லட்ச ரூபாய் மதிப்பு உள்ள வீடு கட்டலாம். விருதுநகரிலே நான் இருக்கிறேன். அங்கே ஒரு வீட்டைக் கட்டினால் அதற்கு Wealth Tax போடுவார்கள். ஆனால் அந்த வீட்டை விற்கப்போனால் இவர்கள் போடுகிற மதிப்பு இதற்கு இருக்காது. அது தான் நிலைமை. இந்த exemption-ஐ பலரும் எதிர்க்கிறார்கள். அரசும் எதிர்க்கிறது. கட்சிக்காரர்களும் எதிர்க்கிறார்கள். எனவே அரசாங்கத் தரப்பில் இருந்து இப்படிப்பட்ட வீடுகளுக்கு, கிராமங்களிலே உள்ள வீடுகளுக்கு “Wealth Tax Act” இருந்து “exemption” கொடுக்கும் படி வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது பங்குனி மாதம். ஆடிக் காற்றிலே அம்மியே பறக்கும் என்று சொல்வார்கள். இந்த மாதத்திலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. எதிர் காலத்திலே என்ன ஆகும்? என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? எல்லா இடத்திலும் கோதுமை கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, பட்டணமாக இருந்தாலும் சரி, நகரமாக இருந்தாலும் சரி, போதுமான அளவிற்குக் கோதுமை விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மத்திய சர்க்காரில் இருந்து ஒரு லட்சம் டன் அரிசி வாங்க மாநில அரசு பாடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. ஏதோ இது போல செய்து சரிக்கட்டி விடலாம் என்று மாத்திரம் நினைக்காமல், எல்லோருக்கும் கோதுமை கொடுத்து மக்கள் கோதுமையைப் பயன்படுத்தப் பழக்கப்படுத்த வேண்டும். அரிசியை மட்டும் நம்பிக்கொண்டு இராமல் கோதுமையையும் உபயோகப்படுத்த மக்களைப் பழக்க வேண்டும். இராமநாதபுரம் போன்ற ஜில்லாக்களில் ‘Procurement’ செய்ய முடியாது. எனவே இப்படிப்பட்ட கஷ்ட காலங்களில் நிலைமையைச் சமாளிக்க மாத்திரமல்லாமல் எப்போதும் அரிசித் தட்டுப்பாடு வராமல் இருக்கக் கோதுமையை உபயோகப்படுத்தும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். முன்பு மக்களுக்கு ‘Maize’ உபயோகப்படுத்தும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அமெரிக்காவில் இருந்து வரும் ‘Maize’-ஐ மக்கள் உபயோகப்படுத்துவதற்கு பழக்கப்படுத்துவதற்காக ‘Demonstration’ செய்து காட்டினார்கள். முதலிலே மக்கள் சாப்பிட மாட்டேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ‘Demonstration’ செய்து காட்டிய பிறகு விரும்பி உபயோகப்படுத்த ஆரம்பித்தார்கள். சபை இப்போது முடிவு பெற்று விட்டு 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு தான் கூடப் போகிறது. இந்த ஆறு மாத காலத்திற்குள் கஷ்டமான நிலையைச் சமாளிப்பதற்கு, இதிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு அவர்கள் கோதுமையை உபயோகப்படுத்தும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், நகரமானாலும், கிராமமானாலும் கோதுமை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

The HON. THIRU SI. PA ADITANAR :—On a point of elucidation, Sir, May I point out to the hon Member that the question of drought is not merely a question of food supply? It has two aspects of One is the supply foodgrain whether it is rice, wheat or some other foodgrains But mere supply of rice or foodgrains will not solve the problem, because people must have the money or the wherewithal to buy food. Therefore,

[27th March 1969]

Government are trying to tackle the question on both the fronts, that is, supply of food and the wherewithal for the people for the purpose. The Central Government has given assistance of Rs. 12 crores to the Andhra State and Rs. 10 crores to the Mysore State, whereas when our Chief Minister, went to Delhi and asked, for this very purpose, for assistance to the extent of Rs. 5 crores, even that was not forthcoming. Therefore, I expect the hon. Member will use his good offices with the Central Government and see that he gets assistance to the State. In order to solve the whole question of drought in this State, this is also a part of the problem. I hope he will explain it to his party and by using his influence see that we get at least as much assistance as the Andhra State—a sum of Rs. 12 crores—where there are two perennial rivers with many other facilities. Our needs are greater. He particularly mentioned one Periyar. That Periyar has got very good influence.

THIRU S. JAYARAMA REDDIAR: I meant only Rajaji. I am grateful to the Hon. the minister for Co-operation for giving me compliments on my having a lot of influence in the Centre, which I do not claim in any way. Inasmuch as Officials of the Central Government have already been sent here to study the situation, I do not want to touch upon the subject. I thought the Government was impressed with the way in which the Central Government was extending help. From the statement made by the Hon. the Finance Minister, I understand the Central Government is keen on giving assistance. I do not want to spoil that impression. I am sure and I hope that the aspirations of the Hon. Minister will be fulfilled and the Government will be getting a much better deal than Andhra and other States.

தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கக் கூடிய இந்த வறட்சிக்குப் பரிசுரமாக மத்திய சர்க்காரின் உதவி கோருவதற்கு இது பற்றி இங்கு சட்டமன்றத்தில் பேசக்கூடிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொரு வரிடமும் மத்திய சர்க்காரிடம் உங்கள் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி வாங்கித் தரவேண்டும். அதற்காக முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருப்பது உண்மையிலேயே அமைப்பாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. பரிசுரமாகப் பேசப்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன். நான் வெள்ளையாகப் பேசுகிறேன். ஒரு தடவை சொன்னால் போதும். பல அங்கத்தினர்களும் அமைச்சர்களும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் டில்லி சென்று வந்திருக்கிறார்கள். கோரிக்கை பயன் அளிக்கத் தக்க வகையில் அதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. அவர்களும் நம்பிக்கை தெரிவிக்கிறார்கள். எங்களுடைய வார்த்தைகள் ஏற்கப்படும் என்பதைப் பற்றிய சந்தோஷத்தை சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி இருக்க இந்த மன்றத்தில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசும் போதெல்லாம் “உங்களுடைய செல்வாக்கை அங்கு உபயோகப்படுத்துங்கள்” என்று நீங்கள் பேசினால் வெளியில் உள்ளவர்கள், இந்த மன்றத்தில் பார்வையாளர்களாக வந்து இருக்கக் கூடியவர்கள், பத்திரிகைகளில் வரக்கூடிய செய்திகள் எல்லாம் இங்குள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்கு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து இந்த நம்முடைய சர்க்காருக்கு கிடைக்க வேண்டிய அனுசூலங்கள் பால் அக்கரை இல்லையோ என்று தோன்றும்

27th March 1969] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

படியான பிரச்சார வகையில் பேசப்படுகின்றன என்பதை மிக வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு தெரிவிக்காது இருப்பது உசிதம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீட்டினுடைய இந்த விவாதம் இறுதிக் கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறது. நாட்டில் ரொம்ப வறட்சி இருக்கிறது. இந்த மாமன்றத்திலும் ரொம்ப வெம்மை அதிகமாக இருக்கிறது. வெளியிலும் வெம்மையாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களையெல்லாம் தெரிவித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த இறுதித் துணை மதிப்பீடு என்பது பேர் தான் பெரியதாக இருக்கிறது. 66 கோடி ரூபாய் என்று இருக்கிறதே தவிர ரெலின்யூ கணக்கில் வருவது 11 கோடி ரூபாய். அதை மாதிரியாக கணக்கு எழுதி “Ways and Means position” க்காக சில கணக்கு முறையில் நிலைமைகளுக்கு “Public debts” கடன்கள் வகையில் 46 கோடி ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. துணை மதிப்பீட்டை ஒட்டி நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பல முக்கியமான விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அருமை நண்பர் திரு தாமோதரம் அவர்கள் ரொம்பவும் நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். இந்த அறிக்கையைப் பாராட்டினார்கள். இதற்காக அவருக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கட்டமைப் பட்டிருக்கிறேன். மண்ணெண்ணெயைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 60 மார்ச் கொடுத்தார்கள். அதற்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தொழில் துறையில் இருக்கிற அக்கரையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகிற கருவிகளைத் தவிர மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து நாம் கருவிகளை எடுத்துக் கொள்வதென்பது என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறதோ என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு அச்ச உணர்வுக்கு எந்த ஒரு காரணமும் இல்லை. நாமும் இங்கு உற்பத்தி யாகிற கருவிகளை, சாமான்களை, எல்லாம் வெளி மாநிலங்களில் விற்க நாம் “Exporter” களாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதிலே ஒரு தீவிரமான கொள்கை நமக்கு இருக்கிறது என்பது சரியானது அல்ல. இந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகிற கருவிகள், சாமான்கள் இவைகளுக்கு எல்லாம் நாம் ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் வெளி மாநிலங்களில் உற்பத்தியாகும் சாமான்களை, கருவிகளை நாம் வியாபாரிகளாக, இறக்குமதியாளர்களாக இருந்து வாங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பரந்த சந்தை வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தான் இருக்கிறது. மாண்பு மிகு உறுப்பினர் கருத்தைத்தான் அரசாங்கத்தின் கருத்து எதிரொலிக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கட்டமைப் பட்டிருக்கிறேன். “Engineers India [Private] Ltd.” பற்றி சொன்னார்கள். அவர்கள் அனுபவம் மிக்கவர்கள், பயிற்சி இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், அது ஒரு சர்க்கார் நிறுவனமாக இருக்கிற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு இந்த மரியாதை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, அவர்களுக்குக் கொடுத்து இருப்பதால் மற்றவர்கள் லாய்க்கு இல்லாதவர்கள் என்று பொருள் அல்ல. அவர்களுடைய அனுபவங்க ளையும், ஞானத்தையும் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்பது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ராஜா சர் அவர்கள் பேசுகையில் இந்த “Raffles” இல் வருகிற பணத்தைக் கோவை பஞ்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இது ரொம்ப ஆபத்தான யோசனை என்று கருதுகிறேன். பஞ்சாலைப் பிரச்சனை தீர்வுக்கான வேறு மார்க்கம் யோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இந்தத் தொகையை ஒதுக்க வேண்டிய நிலைமைக்கு வரவேற்பு கிடைக்காது என்பது என்னுடைய சொந்தமான் கருத்த். அதனாலே பஞ்சாலைகளைத் திறக்கவேண்டாம் என்று நான் கூறுகிறேன் என்று மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு ரெட்டியார் அவர்கள் கருத்தி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[27th March 1969]

கொள்ளத் தேவையில்லை. பஞ்சாலகளைத் திறப்பதிலேயும் அந்த தொழில்களுக்கான பரிகாரம் தேடுவதிலேயும் இந்த அரசும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மிகுந்த அக்கரை கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றமும் நாரும் ரொம்ப நன்றாக அறிவார்கள். தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டு கோடி ரூபாய் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டது. வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற நூல்களுக்கு விற்பனை வரியை ரத்து செய்தது. கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நூல் வாங்குவதற்கு கடன் வகையில் தேங்கிக் கிடக்கிற நூல்களுக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் வரையில் கடன் வழங்கியது. இப்போது இந்த “டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன்” என்ற பேரால் நிவாரணம் ஏற்படுவதற்கான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. மத்திய அரசு பொறுப்புணர்ச்சியுடன் இந்தத் தொழிலை நசுக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளுவதற்கு முன்வருவார்களானால், விரைவாக இதிலே நாம் ஒரு முன்னேற்றம் காணும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. இதைத் தொழிலாளர் சங்கத்தை சேர்ந்தவர்களும், மில் அதிகாரிகளும் அரசியல் வாதிகளும் எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த மாநில அரசும் மத்திய அரசும் சேர்ந்து ஒருங்கு இணைந்து பிரச்சினையை தீர்க்கவேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் பஞ்சத்தைப் பற்றி இருக்கிற நெருக்கடியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் எல்லா நிர்வாகத்திலும் ஏற்படுகிற செலவுகளை குறைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் முழுக்க முழுக்க அதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன், என்னுடைய அண்ணனும் வழிகாட்டியுமான அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதை ரொம்ப வற்புறுத்திச் சொல்லி வந்தார்கள். அவருடைய அந்த அடிச்சுவட்டில் பின்பற்றி வருகிற இந்த அரசு, இந்த விவகாரத்தில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கும். இந்தக் காரியத்தின் முதல் அம்சமாகக் கடந்த 15 நாட்களுக்கு முன்னால் நான் குறிப்பிட்டதாக எனக்குக் கவனத்திற்கு வருகிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் சர்க்கரை ஆலைகள் நடைபெறுகின்றன, ஸ்பின்னிங் மில்களை நடத்துகிறோம். பொதுத் துறையில் இருக்கிற நிறுவனங்களில் “Small scale Industries, ‘Ceramic Industries போன்ற பல தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் ரொம்ப லாபம் பெறும் முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. இவைகளிலே யெல்லாம் எப்படி செலவுகளை சிக்கனப்படுத்துவது என்ன காரணத்தினால் இவைகளில் சரியாக வருமானம் வரவில்லையென்பதற்காக உயர்மட்ட அதிகாரியை நியமித்து எவ்வளவு சிக்கனப்படுத்த முடியும் என்று கணக்கிட நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. முதல் அம்சமாக அரசாங்க காரியாலயங்களில் நிர்வாகத்தில் எப்படிச் சிக்கனப்படுத்தமுடியும் என்பதைக் கவனிக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதே மாதிரி பொதுத் துறையில் இருக்கிற நிறுவனங்களில் லாபம் வருவதற்கு என்ன இடைஞ்சல் இருக்கிறது என்பதைத் தீவிரமாகக் கவனிக்க நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்பதையும் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இது ஒரு நல்ல யோசனை. இதை எடுத்து மத்திய அரசுக்கு அண்ணா அவர்கள் வற்புறுத்தி வந்தார்கள். 3,500—4,500 ரூபாய் கோடி பப்ளிக் செக்டாரில் மூலதனம் போட்டுவிட்டு, வட்டி கூட கட்டாமல், மண்ணெண்ணை மீது வரி போடலாமா, துணி மீது வரி போடலாமா, பெட்ரோல் மீது வரி போடலாமா என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி இவை லாபகரமாக செயல்பட, வரிகள் போடுவது குறித்து, ஆலோசித்து வருவாய்கள் அதிகரிக்கும் வாய்ப்புப் பெறவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்த மேலான யோசனையை மத்திய சர்க்கார் வரவேற்கிறதோ இல்லையோ நம்மைப் பொறுத்த வரை நல்ல முயற்சிகள் செய்வோம். இந்த அரசாங்கம் செய்யும். அதே போல் நிர்வாகத் துறையில் இன்றைக்குப் பல்வேறு வேலைகள் ஸ்தாபனம் எல்லாம்

27th March 1969]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஒன்றாக்க விவரம் சொன்னார்கள். குறைந்த பட்சம் தலைமைச் செயலகத்திலாவது ஒரே வேலையை நான்கு பேர் செய்யும் நிலைமையை மாற்றி நிர்வாகச் செலவை நீக்கி, சிக்கனச் சீரமைப்பு நடவடிக்கை எடுக்கவிருக்கிறோம். அதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

அதே மாதிரி, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் குழந்தைகளுக்கு இலவசப் படிப்புக்கான ஸ்காலர்ஷிப் உதவிப் பணமாகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை நல்ல அளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மிகுந்த பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன். பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் குழந்தைகளுக்கான கல்விச் சலுகைகள் வளரவேண்டும் என்பதிலும் அந்தத் தொகை மேலும் பெருகவேண்டும் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை. அந்தத் தொகை ஆண்டுக்காண்டு அதிக அளவில் வளர்ந்து வருகிறது. இந்த இறுதி ஆண்டு மதிப்பீட்டிலும் ரூ. 24 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 24 லட்சம் கடைசியாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகைதானே தவிர, இந்த வருஷத்தைப் பொறுத்த வரையில் மொத்தமாக 113 லட்சம் அதாவது ஒரு கோடியே 13 லட்சம் ரூபாய், மொத்தம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த 24 லட்சம் ரூபாயும் சேர்த்தால் இதவே போதுமானது என்று நான் சொல்வதாகக் கருதிக் கொள்ளத் தேவையில்லை. ஆனால் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் குழந்தைகள் படிப்புக்காகக் கடந்த வருடத்திலிருந்து இது படிப்படியாக ஏறி வந்திருக்கிறது. 1965-ம் வருடத்தில் ரூ. 73 லட்சம், 1966-ம் வருடத்தில் ரூ. 82 லட்சம், 1967-68-ல் நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பின் ரூ. 91 லட்சமாக இருந்தது. இப்பொழுது 1.13 கோடி ரூபாய் என்று அளவுக்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல அடையாளமாகும் என்று இறுதி மதிப்பீட்டில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல் முக்கியமான அம்சம் குடி தண்ணீர் திட்டத்தைப் பற்றியது. குடிநீர் சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் பக்கத்திலே Redhills தண்ணீர் பற்றாக்குறையை அகற்ற 28 கிணறுகள் எடுப்பதற்கு ரூபாய் 42 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது நகர தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டை ஓரளவு குறைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதை இந்த மாமன்றம் வரவேற்கும் என்று நம்புகிறேன். இது போல் கோவை, சேலம் மாவட்டத்திலும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காகவும், புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்காகவும் ரூ. 24 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகக் கிராமக் குடி தண்ணீர் வசதிக்கு, இந்த ஆண்டில் ஒரு கோடியே 19 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இம்மாமன்றம் பெருமையோடு வரவேற்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கடந்த வருடத்தில் இந்த கிராமக் குடிநீர் வசதிக்காக ரூ. 95 லட்சம் தான் ஒதுக்க முடிந்தது. இன்றைக்கு ஒரு கோடி 20 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு ஒதுக்கும் படியாக வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

- அதே மாதிரி, சென்னை நகரத்தில் துவங்கியுள்ள fishing harbour போல தூத்துக்குடியிலும் ஒரு மீன்பிடி துறைமுகம் கட்டப்படுவதற்கு பூர்வாங்க வேலைகள் துவங்க ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதை இந்த மாமன்றம் நல்ல முறையில் வரவேற்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. திடீரென்று வந்துவிட்ட நிலையங்களுக்கு இவ்வளவு ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டன.

பொதுவாகப் பேசும் நேரத்தில் பஞ்சத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 5-10 உணவு நெருக்கடியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்னும் வறட்சிப் பகுதியில் வரி வசூலைத் தள்ளி வைக்கவேண்டும்; கடன்களைத் தள்ளி வைக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நம் தலைவரவர்கள் பேசவில்லை. பேசி இருந்தால் அதை முக்கியமாகச் சொல்லி இருப்பார்கள். திரு ஜெயராம் ரெட்டியார் அவர்கள் உணவு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவு அமைச்சர் பணம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[27th March 1969]

கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அதைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான காரியங்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன. உணவுப்பொருள் இல்லாத ஒரு பெரிய வறட்சியான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான வேலை வாய்ப்புகள் அடைந்து கிடைக்கின்றன. சாப்பாட்டுக்கே இல்லை என்பது உண்மையான நிலை தான். அவர்கள் கோபித்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. இதை மத்திய அரசைக் குற்றம் சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. அந்த உதவி வருவதற்கு முன்பே ரூபாய் ஒன்றரைக் கோடிக்கு மேல் உத்தரவு போட்டு வேலைகள் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது 10, 15 கோடி ரூபாய் செலவு பண்ணினாலும் தேவைதான் என்று தோன்றுகிறது. இதுவரை கடனாகத் தான் கொடுத்து வந்தார்கள் நம் முதலமைச்சர் அவர்களும், நாளும் சக அமைச்சர்களும் இங்கு வந்துள்ள அந்த மத்திய அதிகாரிகளிடத்தில் பேசினோம். இப்பொழுது கூட நமது அதிகாரிகள் இரண்டு நாட்களாக கணக்கு வரவுசெலவு போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது 10, 12 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் போகும்போல் இருக்கிறது. அவ்வளவு கேட்கவேண்டும். கேட்கும் நேரத்தில் “நீங்களும் சேர்ந்து கேளுங்கள்” என்று சொன்னேனே தவிர, “இத்தனை பணமா, அப்படி ஒதுக்காதே” என்பது போன்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. அபாயகரமான நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான உதவி செய்யவேண்டும் வரவேண்டும் என்று பிரதம மந்திரியை அழைத்தோம். அவருடைய வருகைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அவருடைய பரிவு உணர்வை வரவேற்று எல்லோரும் சேர்ந்து தீர்மானம் கொண்டு வருகிறோம் கீழ் சபையில். மத்திய அரசை கோபித்துக் கொள்வது என்பதல்ல. அவர்கள் பணம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் நம் கூட்டுறவு அமைச்சர் இன்னொன்று சொல்வார் என்று நினைத்தேன். சொல்லி இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். நோட்டு அடிக்கும் வேலையை அங்கே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே அடிக்கும் மாதிரி இருந்தால் இங்கே எல்லோருக்கும் பணம் கொடுத்து விடலாம். அப்படி இருந்தால் பணமும் கொடுக்கவேண்டும்; உணவும் கொடுக்கவேண்டும் என்ற இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படாதே. அவர் சொல்வது மாதிரி அந்த நோட்டு அடிக்கும் உரிமை அங்கே இருக்கிறது. நான் இதை நகைச்சுவைக்காக சொல்லவில்லை. எனக்கு நகைச்சுவையில் அவ்வளவு பரிச்சயம் கிடையாது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : உணவு அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய நிதி அமைச்சருக்குத் தான் நோட்டு அடிக்கும் அதிகாரம் இருக்கின்றது, நமக்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசு இஷ்டப்பட்டால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நோட்டு அடித்து வினியோகம் செய்ய முடியும். ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் நோட்டு அடிப்பதிலே கணக்குப் பார்த்து எவ்வளவு அடிக்கலாம், எவ்வளவு வெளியிடக்கூடாது; வெளியிட்டால் அதன் விளைவுகள் என்ன என்பதை அறிந்து தான் செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நூற்பு ஆலைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், மத்திய அரசு இப்போது வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்தபோது அங்குள்ள நிதி அமைச்சர்— உதவிப் பிரதமர்—அவர்கள் அது பற்றி பரிசீலிப்பதாகவும் பின்னால் என்ன உதவிகள் அளிக்க முடியும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் முடிவுக்கு வந்திருப்பதாகவும் கேள்வி—எனக்கு விவரம் சரியாகத் தெரியாது— நமது அரசு அவர்கள் அறிவிப்பின் பேரில் மூடப்பட்ட ஆலைகளை திறக்கும் வசதிகள் என்ன, அவர்கள் சொல்வதன் மூலமாக என்ன வாய்ப்புகள் இப்போதாவது ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை, தெரிந்தால் நீங்கள் சொல்ல வேண்டும். அல்லது நாம் எந்த அளவில் ஆலைகளுக்கு வரி விதிப்பு குறைப்பு மூலமோ அல்லது மின்சார கட்டண குறைப்பு மூலமோ அல்லது சர்சார்ஜ் பூராவும் குறைக்க அல்லது ரத்து செய்ய எந்தெந்த வகைகளில் நாம் உதவத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைக் கூட

27th March 1969] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின் கடைசி நாள் வரை நாம் சொல்லாமல் இருப்பது பொருத்தமாக இருக்காது. அதைச் சொன்னால் உபயோகமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த மன்றத்திலே இதைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டு நான் தொடர்ந்து அதைச் சொல்கிறேன். நான் இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் இன்றைக்கு அதிகாரங்கள் அவ்வளவும் அங்கே குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நகைச்சுவைக்காக உணவும், பணமும் என்று சொல்லவில்லை. எனக்கு நகைச் சுவை அவ்வளவாக வராது. கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் பணம் வேண்டுமென்றால் ஒன்று வருமானத்தில் இருந்து வரவேண்டும், அல்லது அரசாங்கத்திலிருந்து வரவேண்டும். இல்லையென்றால் நோட்டு அச்சடிக்க வேண்டும். நோட்டு அடிக்கிற அதிகாரத்தை அவர்கள் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். காரியங்களைச் சரியாகச் செய்யாததனாலே தான் இவ்வளவு தொல்லைகளும், பற்றுக்குறை பட்டுட்டைப் போடுவதாலும், பணத்தின் மதிப்பைக் குறைத்த காரணத்தாலும், இந்த (Devaluation) அச்சாபீஸ் தங்கள் கைமீலே இருக்கிறது என்று நோட்டுகளை அடித்ததாலும் இந்தத் தொல்லைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டு உள்ளன. இதைப் பற்றிச் சொன்னால் ரொம்ப விவகாரங்கள் சொல்ல வேண்டியிருக்கும். கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வழக்கமாகச் சொல்வார்கள் “நாம் நோட்டு அடிக்க வேண்டும்” என்று. அதைக் கூட அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அது நல்ல யோசனை. ஆனால் நோட்டு அடிக்கிற அதிகாரம் நமக்கு இல்லை. இதை உணர்ந்து சொல்கிற தன்மையைத் தவிர அதைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கிற போது நிலைமை இது தான். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இன்றைக்கு நிரம்ப இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இந்தப் பஞ்சாலிகளைத் திறப்பதற்கான காரியங்களில் திட்ட வட்டமான கருத்துக்களை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மொரார்ஜி அவர்களுக்கு கடித்து எழுதித் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். மொரார்ஜி அவர்களுக்கு அண்ணா அவர்கள் எழுதியிருந்தார்கள். நீங்கள் எந்த அளவிற்கு “Excise Duty” யிலிருந்து பரிசாரம் தர முன்வருகிறீர்களோ அந்த அளவிற்கு “Sales Tax” விற்பனை வரி, மின்சாரக் கட்டணம் ஆகியவற்றிலிருந்து பரிசாரம் தர நாங்கள் முன் வருகிறோம் என்று எழுதியிருந்தார்கள். அது மட்டுமல்ல வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற துணிக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதன் மூலம் மட்டும் ஏறத்தாழ இரண்டு மூன்று கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும். மின்சாரக் கட்டணச் சலுகையை நான் இன்னும் கணக்குப் பார்க்கவில்லை. விற்பனை வரி விலக்களிப்பதன் மூலம் மட்டும் இரண்டு மூன்று கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும். இப்படிப் பட்ட இழப்பு ஏற்பட்டாலும் ஒரு பெரிய தொழில் இந்த ஆபத்தில் இருந்து மீள வேண்டும் என்று சில முயற்சிகளை செய்கிறோம். நம் முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் 40 லட்சம், 50 லட்சம் அளவிலே வரிச் சலுகை வரக் கூடியது என்று சொல்கிறார்கள். விற்பனை வரிச் சலுகை அளிப்பதை விட இது மிகக் குறைவானது. எனவே இதற்கு மேலும் சலுகைகள் அளிக்க மத்திய அரசு முன் வர வேண்டும். இந்தத் தொழில் இப்படியே மடிவதா அல்லது அணு அணுவாகச் சாவதா என்ற பிரச்சினையைத் தவிர வேறு இல்லை. முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகு தான் இந்தத் தொழில் ஏதோ முடக்கப்பட்டு விட்டது போன்ற கருத்தைச் சொல்லி வருகிறார்கள். ராமநாத புரத்திலும் உள்ள ஆலைகள் சுடிணித்து வருகின்றன. கோயமுத்தூர் காரர்கள் கெட்டிக்காரர்கள். கொஞ்சம், சாமர்த்தியமாகக் கஷ்டப்பட்டு நஷ்டப்பட்டு இந்தத் தொழிலை நிலை நிறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கோயமுத்தூர் மில்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், பத்தில் ஒரு பங்கு கூட ராமநாதபுரத்தில் மூடப்படவில்லை.

[27th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ரொம்ப சந்தோஷம். மூடப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை அல்ல. அந்தத் தொழில் வளர்ந்து வருகிற நேரத்திலே அந்தத் தொழிலில் முதலீடு செய்தவர்கள் அந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்திருந்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்காது. அப்படிச் செய்தார்களா என்றால் இல்லை. அப்படிச் செய்யாததனால் இதைச் சொல்கிறேன். காமன் பண்டிகைப் போராளும் ஒன்றும் இதிலே கிடையாது. கோயமுத்தூரில் உள்ள மில்களை மூடினார்கள் என்றால், மூடித் தான் ஆக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்கி விட்டார்கள். கோயமுத்தூரைச் சுற்றி 140 மில்கள் உள்ளன. அந்த நகரத்தைச் சுற்றி 5 மைல்கள் சுற்றளவில் 140 மில்களில் 70 மில்கள் இருக்கின்றன. இந்த மில்களை மூடுவதனால் அது வெறும் மில்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை மட்டுமல்ல. அது அந்த மாவட்டத்தில் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கக் கூடிய ஒரு பிரச்சினை யாகும். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அந்த அளவிற்கு மில்கள் மூடப்படவில்லை என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது இல்லாவிட்டாலும் வெகு சீக்கிரம் நீங்கள் கேள்விப்பட்டதான் போகிறீர்கள்.

20
m.

திரு. எஸ். ஜெயராமரெட்டியார் : அந்தத் தொழிலைப் பொறுத்த மட்டில் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. பஞ்சு விலை அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. அதுவும் ஒரு காரணமாகும். இந்த தொழிலில் மட்டுமல்ல, வேறு பல துறைகளிலும் இன்றைக்கு ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. பொதுத் துறையிலே கணக்கு வெளியிடப் படுகிறது. நஷ்டம் ஏற்பட்டால் வெளியே தெரிகிறது. ஆனால் தனியார் துறையில் நஷ்டம் வந்தால் அவர்கள் வெளியே சொல்வதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நஷ்டம் வரக்கூடிய தொழில் எவை எவை என்பதிலே அரசாங்கம் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மில்களைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் தன்னுள் முடிந்தது அனைத்தையும் செய்ய முன் வந்திருக்கிறது. இதில் எந்த அளவிற்கு அரசாங்கம் பணம் போட முன்வருகிறதோ அந்த அளவிற்கு முதலாளிகளும் பணம் போட முன்வரவில்லை. இது வரையில் எந்த முதலாளியும் இதைப் பற்றி சொல்லவில்லை.

திரு. எஸ். ஜெயராமரெட்டியார் : இப்படி எலெக்டிரிசிட்டி சர்சார்ஜ் கன்செஷன் விற்பனை வரி விலக்கு எக்ஸ்சஸ் வரி விலக்கு இவ்வளவையும் கொடுத்தும் இந்தத் தொழிலை நடத்த முடியுமா இல்லையா என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவைகளை எல்லாம் பூராவாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அது இல்லாமல் வீணாகப் பணத்தை இதிலே கொண்டு போய் போடக்கூடாது. வெறும் எலெக்டிரிசிட்டி சர்சார்ஜ், விற்பனை வரி விலக்கு என்று மட்டும் பேசிக் கொண்டு இருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்களும், கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் பஞ்சாலகைத் திறக்கப்படுமா என்று அக்கறையோடு கேட்டார்கள். இவை களைத் திறக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறையோடு இருக்கிறது. அதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் செய்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் கொடுக்கக் கூடிய வரிச் சலுகைகளை மாத்திரம் கொண்டு இந்த ஆலைகள் திறக்கப்படுமா என்றால் நிச்சயமாக முடியாது. மத்திய சர்க்கார், மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வெளியிட்டு இருக்கிற சலுகைகளை வைத்துக் கொண்டு மட்டும் இப்படி மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகளைத் திறக்க முடியுமா என்றால் உறுதியாக முடியாது என்று சொல்லிவிடலாம். காரணம் மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகள் என்ன காரணத்திற் காக மூடப்பட்டு இருக்கின்றன என்ற மூல காரணத்தை யாரும் ஆராய்ந்த காகத் தெரியவில்லை. மத்திய சர்க்கார் கொடுத்து இருக்கிற சலுகைகள் கொஞ்சம் கூடப் பயன்படாது. மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகள் சரிவர இயங்கு

27th March 1969] [திரு. பி. யு. ஷண்முகம்]

வதற்கு இந்தச் சலுகைகள் சிறிது கூட உதவாது. டில்லிக்குச் சென்று இருந்தபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை மொரார்ஜி அவர்களிடத்தில் தெரிவித்தார்கள். மூடப்பட்டு உள்ள மில்களுக்கு என்று அமைக்கும் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பொரேஷனுக்கு ரூ. 15 லட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கி இருக்கிற இந்த 15 லட்சம் ரூபாயை மூலதனமாக வைத்துக் கொண்டு அந்தக் குழு எந்த மில்லை ஒட்டினால் லாபகரமாக இருக்கும், எந்த மில்லை நடத்தினால் நஷ்டம் வரும் என்று ஆராய்ந்து தெரிவிக்கும் கருத்துக்களை கவனத்தில் கொண்டு அதிகாரிகள் சொல்லும் கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கொண்டு அரசு முடிவு எடுக்கும்.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : இன்றைக்கு நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி இந்தப் பிரச்சனைய நாம் எப்படி அணுகுகிறோம் என்பது தான் முக்கியம். இதிலே ஒரு பார்வை வேண்டும் என்பது தானே தவிர திரும்பத் திரும்ப ஏதோ இந்த மாநில அரசாங்கம் தான் தவறு செய்துவிட்டது. அரசுக்கு மனது வராததினால் இந்தப் பிரச்சனை நின்ற கொண்டு இருக்கிறது என்பது உண்மையானது அல்ல. பல்வேறு காரணங்களினால் ஏற்பட்டு விட்ட ஒரு சூழ்நிலையை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று இன்றைக்கு தொழிலாளர்களும் சரி, மில் அதிபர்களும் சரி, வேறு பொதுமக்கள், அரசியல் கட்சிகள் ஆனாலும் சரி, மாநில அரசு மத்திய அரசு ஆனாலும் சரி, இதிலே அத்தனை பேருக்கும் பங்கு இருக்கிறது. இதை மீண்டும் தொடரப் போகிறோமா, எந்த அளவிற்குத் தொடரப் போகிறோம் என்பதில் தான் சிந்தனையே தவிர ஒவ்வொருவரும் நாம் தான் கெட்டிக் காரர் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருப்போமானால் இந்த நிலை சரியாக இருக்காது என்பதைத் தான் நம்முடைய மாண்புமிகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வலியுறுத்தி வந்தார்கள். மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது. தொழிலாளர்களும் இது ஏதோ அவர்களது தொழிற்சங்கப் பிரச்சனை என்று கருதாமல், உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் பிரச்சனை என்று கருதாமல், பரிகாரம் காண்பதற்கு எந்த மாதிரியான உதவியையும் செய்ய முன் வரவேண்டும், அதே மாதிரியாக மில் அதிபர்களும் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு மில் தொழிலில் லாபம் சம்பாதிக்கிற முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பக்கத்தில் இருக்கிற மில்லில் லாபம் வருவதில்லை. இந்தப் பிரச்சனையை சாதாரண பஞ்சாலில் பிரச்சனை என்று கருதாமல் இந்த பஞ்சாலில் தொழில் இந்த மாநிலத்தில் விவசாயத்திற்கு அடுத்த படியாக இருக்கக் கூடிய மிகப் பெரிய தொழில் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இப்படி இருக்கிற தொழிலை நசுக்கிவிட்டோம் என்ற நிலை ஏற்படாது இருக்க அதற்குப் பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிறது. இதற்கான தீவிரமான முயற்சிகளை முதலமைச்சர் அவர்களும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் இன்னும் எல்லோருமே ரொம்ப அக்கரை யுடன் கவனித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதற்கான ஒரு ஆக்க பூர்வமான காரியங்களுக்கு எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக வறட்சிப் பகுதிகளில் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நிலவுகிற நிலைமைகளைப் பற்றியும் வற்புறுத்தி எடுத்துரைத்தார்கள். தமிழ் நாடு இன்றைக்குப் பஞ்சமான நிலைமையில் தான் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. எனக்கு நன்றாக கவனம் இருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டு காலம் ஆகிறது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்து. இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் நான் உணவுத் துறைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு இருந்த நேரத்தில் 16 லட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டன. இந்த 16 லட்சம் டன்களுக்கு 150 கோடி ரூபாய் பணம் ஆகியிருக்கிறது. இவ்வளவு பணம் ரூபாய் 160 கோடி செலவிட்டு 16 லட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்ததில் 15 லட்சம் டன்னை ஒன்றே முக்கால் கோடி மக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய முடிந்தது. ஒரு படி ரூ. 1-22 விலையில் 42 லட்சம் மக்களுக்கு கோவை நகர மக்களுக்கும் சென்னை நகர மக்களுக்கும், செங்கை மாவட்டத்தில் எண்ணூரிலிருந்து

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [27th March 1969]

தாம்பரம் வரை உள்ள 47 புற நகர் மக்களுக்கும், இரண்டு வருட காலம் கொடுக்கப்பட்டது. அண்டை மாநிலமான கேரள மாநிலத்திற்கு ஏறக்குறைய 10 ஆயிரம் டன்னுக்கு மேலாக அரசு அனுப்பும்படியான நிலைமை இருந்தது. டில்லியிலிருந்து நம்முடைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் போன் செய்யார்கள் முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களுக்கு. “இப்போது 10 ஆயிரம் டன் அரிசி தேவை; நீங்கள் தான் கொடுத்துக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று சொல்லுவார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் “என்னுடைய உணவு அமைச்சர் ஊரில் இல்லை. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யப் போயிருக்கிறார். அவர் வந்ததும் அவரைக் கேட்டுக் கொண்டு தான் உங்களுக்குப் பதில் சொல்ல முடியும்” என்று சொல்லுவார்கள். அதே மாதிரியாக “உணவு வேண்டும்” என்று நம்முடைய ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் நம்மைக் கேட்பார்கள். இந்த நிலையை எதற்கு விளக்குகிறேன் என்றால் நம் மாநிலத்தில் 15 லட்சம் டன் இனிப்போகம் செய்து பிறகு அண்டை மாநிலப் பிரச்சினையைக் கவனிக்க முடிந்தது. டில்லிப் பட்டணத்திலிருந்து இங்கே அரிசி கொடுங்கள் என்று கேட்டு நாம் கொடுத்த நிலைமை மாறி இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களின் முதல் விஜயத்தின் போதே டில்லியில் நாம் ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கொடுங்கள் என்று கேட்டு, இப்போது 10 ஆயிரம் டன் அனுப்பிவைக்கிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு தலை கீழான நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை பட்டப்பிடிப்பாக தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த உதாரணத்தைச் சொல்லுகிறேன். முற்றிலும் மாருள் சூழ்நிலை, எவ்வளவோ பெரும் காரியங்களைச் செய்த இந்த அரசுக்கு இன்றைக்கு மாறுதலான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியில் இருந்து விடுபட்டுவிடுவோம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்தப் பெரும் காரியத்தில் இன்றைக்கு மத்தியப் பேரரசு நமக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். திரு ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் எவ்வுக்கு ஒரு கடுதாசி எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் இரண்டு ஆண்டுகாலம் உணவுத் துறையில் இருந்த தற்காக எனக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்துத் தமிழ் நாட்டில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நெருக்கடிக்கு மேலும் தான் செய்கிற உதவியைப் பற்றி இந்தப் பாராட்டுக் கடுதாசியில் எழுதியிருக்கிறார்கள். இதேமாதிரியாகப் பிரதமர் அவர்களும் துணைப் பிரதமர் அவர்களும் இந்தப் பிரச்சனையில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே விஜயம் செய்திருக்கிற மத்திய அரசுக் குழுவினரும் பரிசு உணர்ச்சியோடு நிலைமை களைக் கேட்டு அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 10-12 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அதிகமான தொகையைக் கேட்கவேண்டும் என்பதற்கான திட்டங்களை அதிகாரிகள் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சில நாட்களுக்குள் அரை முடிவுறும் நிலைமையில் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த குழுவும் பிரதமரும் தென் ஜில்லாக்களுக்கு வரவில்லை என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வராத காரணம் தென் பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டது என்று பொருள் அல்ல. பிரதமர் அவர்கள் கொஞ்ச இடங்களைத்தான் பார்க்க முடியும். இங்கே வந்திருக்கிற மத்திய அரசு அதிகாரிகளும் பிரதமர்சமாசு பார்க்கிறார்களே தவிர, நாம் சொல்வதை நம்பவில்லை, அதனால் வந்து பார்க்கிறார்கள் என்று பொருள் அல்ல. அவர்கள் போய் தான் தென் ஜில்லாக்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்பது அல்ல. கணக்கேட்டில் 150 லட்சம் ரூபாயில் 40 லட்சம் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குப் போட்டு இருக்கிறோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கும், செங்கை மாவட்டத்திற்கும் இதை விடக் குறைந்த தொகை தான் போட்டிருக்கிறோம். ஒரு மாவட்டம் வேண்டும் ஒரு மாவட்டம் வேண்டாம் என்பது அல்ல. ஒவ்வொரு மாவட்டத்தில் உள்ள கோரத் தன்மை அடிப்படையில் இந்தத் தொகை அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது 1½ கோடி மக்களைப் பொறுத்த காரியம் என்பதை இந்த அரசு அறியும். இந்த மாதிரியான காரியங்களுக்கு மாநில அரசு பொறுப்பு மட்டுமல்ல, மத்திய அரசும் இந்த மாதிரியான காரியங்களுக்குப் பொறுப்பு ஏற்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த காரணத்தினால் கடனாக இல்லாமல் மானியமாக வழங்கவேண்டும் என்று முத

**DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF 111
EXPENDITURE FOR 1968-69**

27th March 1969]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

லமைச்சர் அவர்கள் வற்புறுத்திவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்காக தொடர்ந்து முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும், வர இருக்கிற நாட்கள் நெருக்கடியான நாட்கள். இதை மறைத்து ஒளித்துப் பிரயோசனம் இல்லை. வேலை வாய்ப்புகள் இல்லை. உணவு விநியோகங்கள் சுருங்கி இருக்கின்றன. கள்ள மார்க்கட்டுக்காரர், கள்ள சந்தைக்காரன், சமூக விரோதிகள் இவர்கள் எல்லாம் தலையெடுத்து உருவெடுக்கிற காலம் வரலாம். அந்த நேரங்களிலே எல்லாம் அதி காரத்தை எடுத்துக்கொண்டு சமூக விரோதிகள் தண்டிப்பதற்கும், நல்ல நிலைமை ஏற்படுவதற்கும் அரசு வகை செய்யும். இதற்கு அங்கத்தினர் களும் சகல தரப்பினரும் உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதன் மேல் நல்ல யோசனைகளைச் சொன் னதற்காக அங்கத்தினர்களுக்கு மீண்டும் நன்றி தெரிவித்து என் வார்த்தை களை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Now the discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1968-69 is over. We shall take up the next item.

III.—NON-OFFICIAL BUSINESS

(i) BILL.

The Madras Shops and Establishments (Amendment) Bill, 1968 (L.C. Bill No. 1 of 1968).

THIRU S. RAGHAVANANDAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras Shops and Establishments (Amend- ment) Bill, 1968 @ (L.C. Bill No 1 of 1968) be taken into consideration.”

THIRU G. PARANGUSAM: I second it, Sir.

THIRU S. RAGHAVANANDAM: Sir, prior to 1947, there was no enactment in this State regulating the conditions of service in shops, commercial undertakings, restaurants, etc. The Weekly Holidays Act 1942, Central Act 18 of 1942, which was brought into force in this State from 1st January 1946, was limited in scope and did not contain provisions for various other matters such as hours of work, payment of wages, etc. There must be a comprehensive measure in this State to regulate the matters on the lines of some enactments enforced in other States. The Madras Shops and Establishments Act, 1947 was intended to give effect to this object. As certain difficulties are now experienced by the workers, the following amendments are moved for the consideration of this House, so that they may give the benefit to the workers and also improve the employer-employee relationship.

The first amendment of sub-item (iii) of item 12 of section 2, reads as follows: “in section 2, in sub-item (iii) of item (12), after the words ‘a peon’, add the words, ‘and a watchman’.